

efterhaanden udvikle sig saaledes, at man faar en fast Grundvold at staa paa. Jeg tror, at der derved vil vindes en Grundvold, der er langt solidere end den videnstabelige, der vindes gjennem et Laboratorium. Jeg vilde derfor meget beklage, om man af Frygt for ikke at faae det godt nok rent vilde lade være at lovgive paa dette Omraade, og jeg er aldeles enig med min meget ærede Kollega, som først havde Ordet, i, at vi bør vedtage dette Lovforslag saaledes, som det foreligger. Naar jeg siger saaledes som det foreligger, mener jeg dermed, at jeg ikke i Realiteten har nogen Indvending at gjøre; men der kunde dog være enkelte Ændringer at foretage, tilbøls Redaktionsændringer, men tilbøls ogsaa Ændringer af virkelige Fejl, som det ikke forekommer mig, men kan lade staa. Jeg er i det Hele taget en Fader af et uflart og uskjønt Lovprog. Det er den ene Side af Sagen. Men paa den anden Side findes der ogsaa Bestemmelser i selve Lovforslaget, som ere ligefrem urigtige. Der kan spørges, hvorfor jeg ikke har paavist det tidligere. Dertil vil jeg saa svare, at det ærede Udvalg ved Sagens Behandling i forrige Samling stillede hele Forslaget som eet Ændringsforslag, saa at man var affaaren fra at udtale sig om de enkelte Paragrafer. Man maatte enten vedtage Lovforslaget i det Hele eller forkaste det. Nu staa jo Sagen, i hvor gjerne jeg end vil betragte denne Behandling som en 3die Behandling, dog saaledes, at man kan gjøre nogle enkelte Bemærkninger dertil, og dem vil jeg tillade mig at gjøre, idet jeg paa Forhaand vil udtale, at de aldeles ikke berøre Lovforslaget i Realiteten, men de forekomme mig at være af den Bestaffenhed, at man ikke kan undlade at fremsætte dem. Jeg vil saaledes bede ærede Medlemmer se paa sidste Stykke i § 2, første Linie. Der staa: „Lønninger eller Vederlaget til de saaledes ansatte eller antagne Personer udrødes osv.“ I første Stykke omtales det, at der skal ansættes nogle sagtyndige Personer. Hvad vil det nu sige: „Lønnen eller Vederlaget til de saaledes ansatte eller antagne Personer“? Det er klart, at der menes to forskjellige Arter af Personer. Jeg studerede noget derpaa og fandt saa Gaaden i Lands-thingets eget Forslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling den 14de Marts 1879. I dets § 2 er det nemlig fastsat, at i de større Kjøbstæder skal der ansættes sagtyndige Mænd, og i de mindre Kjøbstæder kan Politimesteren for hvert enkelt Tilfælde antage en Mand til Assistance. Dette er gaaet ud i Lovforslaget, men derimod har man ladet det sidste Stykke blive staaende, som indeholder Forskjellen mellem disse ansatte og antagne Personer. Det er altsaa Noget, der bør rettes. Fremdeles staa der i samme Stykkes andet Punktum: „Størrelsen af de fast antagne

Personers Løn fastsættes osv.“ Disse Ord „fast antagne“ maa naturligvis gaa ud af samme Hensyn, som jeg før nævnte, idet vi nu kun have eet Slags Personer iledetfor to. Men dernæst er dette Punktum, som jeg begyndte paa, temmelig uflart; der staa: „Størrelsen af de fast antagne Personers Løn fastsættes, med Justitsministerens Billigelse, i Kjøbenhavn af Kommunalbestyrelsen, udenfor Kjøbenhavn henholdsvis ved Forhandling mellem vedkommende Kjøbstadskommunalbestyrelser og Amtsråd og af Bornholms Amtsråd.“ Altsaa, Lønnen skal fastsættes mellem Kjøbstadskommunalbestyrelserne og Amtsrådene med Justitsministerens Billigelse. Nu er jo Sværmeriet for disse Personer paa sine Steder af en meget tvivlsom Bestaffenhed, saa at det nok kunde tænkes, at der vilde være de Amtsråd, som vilde knibe Lønnen saaledes ned, at man slet ingen Person kunde faae. Hvorledes skal der da fastholdes, naar Amtsrådene og Kjøbstadskommunalbestyrelserne ikke kunne blive enige? Der staa: „med Justitsministerens Billigelse.“ Ja, naar de to Parter ere enige og Justitsministeren siger Ja, saa er Sagen i sin Orden, men naar nu Justitsministeren siger Nei, hvem skal saa fastsætte Lønnen? Jeg mener, at det maa aabenbart tilkomme vedkommende Ministerium, men det bør da ogsaa tydeligt staa i Loven; Sætningen er uklar og fordrer en anden Redaktion. Der er jo ingen anden Opmand at iye til end Justitsministeren, naar Kommunalbestyrelserne og Amtsrådene ikke kunne blive enige, eller naar begge Parter kunne blive enige, men sætte Lønnen saa uanstændig, at den ikke er passende. Samme Paragrafs andet Stykke trænger paa enkelte Steder til nogen Redaktion for at undgaa Oversløbigheder. Der staa i første Linie: „til Understøttelse for det udøvende Politi ansættes dertil antagne sagtyndige Personer“. Endvidere staa der i næste Punktum „Antallet af disse Personer fastsættes af Justitsministeren, efter at vedkommende Byråd, Kommunalbestyrelser eller Amtsråd derom er hørt.“ Jeg vil nu afse fra, at man siger „ere hørt“ og ikke „er hørt“, men naar der staa Kommunalbestyrelser eller Amtsråd, saa er det galt. Man gaar der ud fra den Forudsætning, at Kjøbstæderne skulle have sine Tilfynsmænd og Ainterne sine, saaledes at i det ene Tilfælde skal Kommunalbestyrelsen høres og i det andet Tilfælde Amtsrådet, men som det vil ses af Stykket, ere disse sagtyndige Folk jo fælles for hele Amtsrådsredsben. Man kan altsaa ikke sige, at Kommunalbestyrelserne eller Amtsrådene skulle høres, men man sige, at Kommunalbestyrelserne og Amtsrådene skulle høres. Endelig staa der i Slutningen, at for Kjøbenhavn skal Antallet bestemmes til mindst 6. Jeg forstaa, ikke hvad det vil sige, at Antallet skal bestemmes til mindst